

Lietuviško VARPO aidas

Matosi pradai visuomeninio darbo. Kai kur organizuojami lietuviški pobūviai, kai kas mėgina rašyti tautiškoms temomis. Bet viso to maža, nes tame darbe dalyvauja tik nedidelis skaičius mūsų tautiečių. Daug kas lieka nuošaliai lyg tai ko bijodami, nenorėdami ar nemokėdami pritapti prie tų, kurie pirmieji ėmėsi jungti lietuvius į vieną lygiateisių narių šeimą. Dar iki šiol prisilaikome baudžiavos laikų papročių: matomas kažkoks skirtumas tarp taip vadinamų mokytų ir nemokytų, ponų ir paprastų žmonių. Mes nesiimsime spręsti, kuri iš tų tariamų grupių kalta dėl tokio susiskaldymo, bet priminsim, kad seniai jau laikas suprasti juokingumą tokių pažiūrų. Visi mes lietuviai ir visų mūsų laukia vieno-

dai klaikus likimas, jei pamiršim tą kruviną skriaudą, kurią padarė mūsų tautai raudonieji okupantai, jei nemokėsime bendromis jėgomis siekti Tėvynės laisvės.

Daugelis mėgsta su pašaipa kalbėti apie mūsų tautiečius, gyvenančius užsienyje. Taip kalbantieji neturi nuovokos apie užsienio lietuvių veikimą, nemoka palyginti savęs su tais, kurie gero gyvenimo ir prabangos apsupti seniai jau galėjo pamiršti savo vargingą Tėvynę, o vis tiek taip nepasielgė. Ar galim mes girtis skurdžiu gyvenimu, jei nulenkę galvas priimam jį iš priešų rankų, jei vykdydami bolševikų norus pamažu pamirštame savo šventus idealus? Ar mūsų dvasinis merdėjimas rodo mūsų nuopelnus lietuvių tautai? Ką mes pasakysim grįžę į Lietuvą, jei mūsų paklaus,

VARPAS

Lietuviais esame mes gimę,

ar mokėjome užjausti ir ginti vienas kitą, ar kėlėm savo tautos garbę pavyzdingu elgesiu ir aukšta morale?

Tikrais politiniais tremtiniais mes galėsime save laikyti tik tuomet, kai susijungsime visi į vieną monolitinę masę, kai išmoksime užstoti skriaudžiamus savo tautiečius ir varge vienas kitam padėti.

Kiekvieno lietuvių šventa pareiga yra ugdyti savyje ir kituose tautinį susipratimą ir vienybės jausmą. Lietuviški susibūrimai, dargi pasilinksminimai privalo turėti ryškesnį tautinį atspalvį. Reikia ruošti referatus, skaityti lietuvių rašytojų ir savo kūrybą. Taip pat būtų sveikintinas reiškinys, jei sava kūryba, kuri neabejotinai yra, būtų platinama privačiuose butuose.

Tegul nebūna užmirštas ir paliktas likimo valiai nė vienas mūsų tautietis. Tegul skamba tundros skliautuose lietuviško VARPO aidas, skelbiantis, kad lietuvių tauta gyva ir reikalauja savo vietos gyvenime. Tegul meilė Lietuvos dega mūsų širdyse.

Iš šių dienų aktualijų

Artinasi antras veiksmas diplomatinės 1955 metų dramos - užsienio reikalų ministrų pasitarimai Ženevoje. Suinteresuoti tais pasitarimais esame ir mes, lietuviai. Laukimas mūsų turi pagrindą, nes kaip mes anksčiau minėjome, Pabaltijo klausimas keturių ministrų pasitarime bus vienu iš aktualijų.

Po liepos mėn. pasitarimų mes buvom liudininkais kai kurių politinių įvykių, kurie dar labiau išryškino Tarybų Sąjungos poziciją ir tuo pačiu duoda galimybę spręsti apie spalio mėn. pasitarimų rezultatus.

Diplomatinių santykių nustatymas su Vakarų Vokietija, atsakymas nuo karinės bazės Suo-

